

ادیانی را که قرآن از آنها نام برده

الف: دین در فرهنگ توحیدی از اولین پیامبر تا آخرین آنها، یکی بیش نیست.

انبیاء عظام، برای نشر همین دین واحد مبعوث شده‌اند، ولی آیین و به تعبیر قرآن "منهاج" (روش) آنها متفاوت است؛ "لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا" (مائده، ۴۸)، برای هر گروه از شما پیامبران آیین و روشی مقرر کرده‌ایم.

دین، یک قانون و راه الهی عمومی برای تمام امت‌هاست؛ ولی شریعت، راهی است که برای هر یک از ملت‌ها و یا پیامبرانی که بدان مبعوث شده‌اند بر حسب شرایط و زمان‌ها، آماده گردیده است.

ب: در قرآن از چند شریعت الهی نام برده شده است که عبارتند از:

1. شریعت حضرت ابراهیم؛

بنابر آنچه در قرآن نقل شده و شواهد تاریخی نیز مؤید آن است .
از حضرت ابراهیم شریعت و کتاب مدونی بر جای نمانده است .
از این رو در بین پیروان ادیان آسمانی هیچ مکتب و گروهی را نمی‌توان یافت که مدعی پیروی از شریعت ابراهیم باشند.

هر چند که آن حضرت در بین پیروان سه دین بزرگ ابراهیمی (اسلام، مسیحیت و یهود) از اعتبار و احترام خاص برخوردار است.

2. شریعت یهود؛

قرآن در میان همه شرایع آسمانی و پیامبران الهی گذشته، بیشترین شرح و تفصیل را به یهود و حضرت موسی اختصاص داده است .
در قرآن از چند جهت درباره یهود بحث شده است.

الف - پیامبر: پیامبرشان حضرت موسی است.

ایشان از پیامبران اولوالعزم (احزاب، ۷)، دارای الطاف خداوندی (صافات، ۱۱۴-۱۲۲)، و کتاب آسمانی به نام تورات (آل عمران، ۳) و... می باشد .

ب - بخشی از تاریخ قوم یهود (بقره، ۶۷-۷۳)، (اعراف، ۱۰۳-۱۳۶) و ...

ج - نعمت‌های خداوند بر آنان

د - اوصاف ناپسند و عمل کردهای غلط یهودیان، مانند:

تبدیل نعمت‌های خدا (بقره، ۲۱۱)،

پیمان شکنی (بقره، ۶۳)،

اسراف (مائده، ۳۲)،

رباخواری (نساء، ۱۶۱)،

حرص، رشوه‌خواری، ظلم، فسق و فساد، عمل نکردن به تورات، تحریف آن و...